

det blå stempel oveni, som det er at få dansk statsborgerskab, og vi betragter det som et blåt stempel at få dansk statsborgerskab? Det er jo ikke, som enkelte andre ordførere var inde på, sådan, at de pågældende udvises. Det er en helt anden debat, som vi ikke skal føre i dag, men spørgsmålet er, hvorvidt man skal belønne folk, der efter at de er ankommet til Danmark har begået kriminalitet, ikke lært dansk, har stor gæld til det offentlige, med det blå stempel, det er at få et dansk statsborgerskab.

Så kan jeg også udtrykke nogen forundring over den tilsyneladende fuldstændige mangel, der er på konsekvens og sammenhæng i regeringens politik. For få dage siden fremlagde indenrigsministeren regeringens oplæg til en ny udlændingepolitik. Den er ikke til debat i dag, men når den alligevel er interessant, er det, fordi man under punktet opholdstilladelse som forudsætning for, at man kan få permanent opholdstilladelse, siger, at de pågældende skal have lært dansk, de skal ikke have nævneværdig gæld til det offentlige, og de skal ikke have begået kriminalitet. Når det er interessant, er det, fordi regeringen tilsyneladende er villig til at stille strengere krav til opnåelse af en permanent opholdstilladelse, end regeringen er til opnåelse af dansk statsborgerskab. Der mangler konsekvens, og der mangler sammenhæng.

Så skal jeg til ordføretalerne blot komme med nogle enkelte bemærkninger.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg er af den opfattelse, at det ville være en god ting for debatten, hvis hr. Søren Søndergaard i sit indlæg havde forholdt sig til indholdet i beslutningsforslaget og ikke i stedet havde forsøgt at tillægge forslagsstillerne intentioner og tanker, som man ikke kan genfinde i forslaget. Jeg forstår også, at hr. Søndergaard mener, det er en væsentlig mangel ved forslaget, at vi ikke har forholdt os til hele den grønlandske og færøske problemstilling. Det vil jeg undskylde mange gange over for hr. Søren Søndergaard, men det hænger måske sammen med, at Det Konservative Folkeparti og Venstre i indfødsretssammenhænge ikke ser det som et stort problem, at Grønland og Færøerne også er en del af rigsfællesskabet. Det er ikke de problemer, vi daglig støder på i Indfødsretsudvalget, så det er nok baggrunden for det.

Til hr. Arne Melchior vil jeg sige tak for de pæne ord. Hr. Arne Melchior har fanget pointen i beslutningsforslaget, nemlig det, der rent faktisk ønskes af opstramning, og ikke det, som

enkelte andre er kommet ind på, nemlig noget, der ikke står i beslutningsforslaget.

Jeg er selvfølgelig ked af, at CD ikke kan støtte sprogkravet. Jeg tror, man fra mange af ordføretalernes side helt har set bort fra det faktum, at ganske vist er der en opstramning i sprogkriteriet, men det væsentlige for forslagsstillerne er at få en ensartet behandling af ansøgere om dansk statsborgerskab. I dag er det sådan, at det jo er politiet, der forestår det, man kunne kalde sprogpøven. Der er jo ikke tale om en egentlig prøve, men vores pointe er, at der nødvendigvis må være forskel på den måde, hvorpå en politiassistent i en lille politikreds med ganske få ansøgere om året og en politiassistent i en meget stor politikreds, hvor man har mange ansøgere om året, vurderer det at kunne tale dansk. Vi ønsker altså, at man laver en egentlig sprogpøve for på den måde at få et ensartet behandlingsgrundlag, og så synes vi i øvrigt, det vil jeg sige rent usødet, at det er et helt naturligt krav at stille til mennesker, der vil kunne kalde sig danske, at de også behersker det danske sprog.

Til hr. Poul Nødgaard må jeg allerførst sige tak for tilslutningen og dernæst sige, at vi fra forslagsstillerens side ikke vil kunne tilslutte os et forslag om statsborgerskab på prøve. Vi opererer ikke med A- og B-statsborgerskaber. Når man først er blevet dansk statsborger, er man dansk statsborger, og vi vil ikke gå ind i drøftelser om statsborgerskab på prøve.

Lad mig afslutningsvis sige, at det jo, som jeg startede med at sige, ikke kommer bag på forslagsstillerne, at regeringspartierne ikke kan støtte beslutningsforslaget. Ikke desto mindre er det vores opfattelse, at sagen er så vigtig, at den fortjener, at man forsøger at finde sammen om et fælles grundlag for de fremtidige tildelinger af dansk statsborgerskab. Derfor deltager vi meget gerne i forhandlinger med regeringspartierne. Jeg tror nok, at det vil være lidt svært at finde et så bredt grundlag, at også SF og Enhedslisten kan tilslutte sig det, men K og V deltager meget gerne i forhandlinger med regeringspartierne om at finde frem til en ny aftale. I politiske forhandlinger er det nu engang sådan, at begge sider er nødt til at give sig på nogle punkter. Man bøjer sine argumenter, indtil man kan mødes på et fælles grundlag et eller andet sted på midten.

Det er Det Konservative Folkeparti og Venstre selvsagt villige til, men det kræver natur-